

Justitsministeren (Alberti): Jeg ved ikke, om der har været 3 private Mænd hos Københavns Kommunalbestyrelse, det er mig ganske ubekendt. Men derimod ved jeg, at 4 Mænd den 23. Oktober 1902 have sendt en Skrivelse til Justitsminister Alberti, hvori de anmode om, at der maa blive nedsat den Kommission, jeg har nævnt, og denne Skrivelse blev af mig under 1. November tilligemed mine Udtalelser derom sendt til Københavns Kommunalbestyrelse. Men selv om der maatte have været 3 eller flere Mænd hos Kommunalbestyrelsen, have de ikke været der paa mine Vegne, jeg har selv efter den Anledning, som de 4 Mænd gav mig, henvendt mig til Københavns Kommunalbestyrelse, men er bleven haardhjertet afvist.

Sveistrup: Jeg kunde ønske at gøre et Par Bemærkninger om § 13 i Forslaget om Tuberkulosens Bekæmpelse. Der staar der, at Justitsministeriet foranlediger Udbredelse af Oplysning om Tuberkulosens Art og Væsen m. v. Det vil erindres, at vi vare et Par Medlemmer, der i forrige Samling fremsatte Forslag om, at Sundhedslære og derunder ogsaa Undervisning om Tuberkulose skulde indføres i alle Landets Skoler. Det høje Ting vedtog ikke dette Forslag, men sluttede dets Behandling med en Dagsorden, hvori det udtales, at det var ønskeligt, at en saadan Undervisning, derunder altsaa en Undervisning om Tuberkulosens Art og Væsen, meddeltes baade i Børneskoler og Skoler for voksne. Det forekommer mig, at naar det nu nødvendigvis maa komme frem til Overvejelse i det Udvalg, der nedsættes om denne Sag, hvorledes man bedst udbreder Oplysning om Tuberkulosens Art og Væsen, vil det være nødvendigt at vende tilbage til Spørgsmaalet om at benytte de almindelige Skoler og Undervisningsanstalter, baade offentlige og private, i dette Øjemed. Jeg tør vel ikke haabe, at man vil indlade sig paa en ny principiel Overvejelse af det Spørgsmaal, hvorvidt en saadan Undervisning skal paabydes, som det i Fjor var Forslagsstillernes Ønske, thi det vilde jo stride mod det Standpunkt, som dette høje Ting indtog i Fjor. Men det vilde være i fuld Overensstemmelse med dette Folketingets Standpunkt i Fjor, om der i dette Lovforslag, forinden det forlader dette Ting, blev indført Bestemmelser, som kunde tjene til at opmuntre og fremme Undervisningen om Tuberkulose i Landets Skoler. Jeg tænker navnlig paa, at man ved Tilvebringelsen af ret beskedne Undervis-

ningsmidler til Oplysning om Tuberkulosens Art og Væsen og ved at tilbyde alle de Skoler, der ville tage imod dem, saadanne uden Vederlag og ved at foranledige Kirkeministeren til at forhandle denne Sag med Skolerne formentlig vilde have et Middel til Udbredelse af saadan Oplysning, der rækker endnu adskilligt videre, end man naar blot ved at lade afholde Foredrag. Jeg miskender ikke Betydningen heraf, men tror — og jeg vil bede det ærede Udvalg overveje dette —, at skal det have nogen rigtig Art og Kraft med Udbredelsen af saadan Oplysning, maa man søge at faa Befolkningen i Tale gennem de almindelige Skoler. Derved faar man i første Række Børnene, men gennem disse ogsaa deres Forældre i Tale, og derved kan man faa Folk i Tale i ganske andet Omfang end ved at udsende Foredragsholdere og blive staaende ved det alene.

Krabbe: Der er et Punkt, jeg ikke har hørt omtale under Forhandlingerne, og som trænger til at blive paapeget, fordi en lille Ændring her er nødvendig; jeg vil ikke lade Forhandlingen gaa til Ende uden at pege derpaa. Det er Sammensætningen af Epidemikkommissionen. Denne er bibeholdt i den Sammensætning, som er given i Henhold til Loven af 31. Marts 1900, hvilket vil sige, saaledes som den overordentlige Sundhedskommission er sammensat ved Loven af 20. April 1888. Det har kunnet gaa hidtil, fordi den overordentlige Sundhedskommission og senere Epidemikkommissionen har saa overmaade lidet at gøre. Men naar den nu faar en ret betydelig Virksomhed efter den ny Lov, som forhaabentlig vil komme, vil dens Sammensætning ikke være tjenlig. Kommissionen bestaar af Politimesteren, Distriktslægen, hvis der kun er een, ellers en af Distriktslægerne og 3 af Amtsraadet valgte Mænd. De kunne være paa meget forskellige Punkter i Jurisdiktionen. Følgen af denne Sammensætning er i flere Jurisdiktioner den, at Kommissionen ikke kan skaffes til Stede paa mindre end et Par Døgn eller 3 og paa ingen Maade kan skaffes samlet med Aftens Varsel. Men dette er u hensigtsmæssigt. Jeg tror, det bør forandres, og at det vil kunne forandres uden at gøre Kommissionernes Antal større eller Apparatet vidtløftigere. Tværtimod, det vil kunne simplificeres. Men der bør træffes saadanne Bestemmelser, at Kommissionen bliver mobil og hurtig at samle. Jeg skal ikke nu fremsætte nogen Angivelse af, hvorledes det